

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedeje in praznike, ter velja po pošiljemanju za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petarostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalizem na Hrvatskem.

Že dober mesec izhaja novi klerikalni dnevnik »Hrvatstvo« v Zagrebu. Ta list je tudi že nam posvetil svojo pozornost. V posebnem, sicer prav spodobno pisanem članku se je postavil na stališče, da naj se mi ne vtikamo v boj, ki ga vodijo hrvatski klerikalci proti narodnim strankam. V istem zmislu, samo z vidnim fanatizmom in sovraštvom, se je proti nam oglasil tudi župnik v Bribiru, Fr. Lorbek, ki je svoj čas v Kamniku hotel nekaj zgage delati in nas ima od tedaj v želodcu, ker smo mu nekoliko na prste stopili.

Na to odgovarjamo uredništvu »Hrvatstva« in smešnemu župniku Lorbeku, da nam niti v sanjah ne prihaja na misel, da bi se vtikali v boje hrvatskih strank, dasi smo neizprosní sovražniki nad vse pogubnega rimskega klerikalizma, se vendar omejujemo zgolj na to, da svoje čitatelje obveščamo o dogodkih na Hrvatskem in med to, kar naše čitatelje zanima, spada gotovo tudi nastopanje hrvatskega klerikalizma. Te pravice nam menda tudi »Hrvatstvo« ne bo odreklo, saj so se hrvatski klerikalni listi časih prav strastno vtikali v naše politične razmere.

Prav s tega stališča, da informiramo svoje čitatelje, beležimo danes pojav, ki kaže, da hrvatska duhovščina sama prav odločno nasprotuje »Hrvatstvu« in se prav toplo zahvaljuje za čast, bojevali se za ideale briberskega župnika Lorbeka. Ne samo, da je škof Strossmayer nasprotnik »Hrvatstva«, ker neče pomagati, da bi se hrvatski narod okoval v verige rimskega klerikalizma, tudi drugi duhovniki se branijo »Hrvatstva«.

Dunajski »Vaterland«, osrednje glasilo vsega avstro-ogrškega klerikalizma, nam pripoveduje v tem oziru

prav zanimive reči. »Vaterland«, ki seveda ne pojmi, da more biti katoliški duhovnik tako naroden, da nasprotuje protinarodnim tendencam klerikalizma, toči bridke solze, da duhovniki pobijajo »Hrvatstvo«. Milo tarna »Vaterland«, da je na Hrvatskem vse katoliško-liberalno (!!) in o vsem se molči, samo proti katoliškemu listu se upije, a tisti, ki najbolj upijejo, so katoliški duhovniki. Potem nadaljuje »Vaterland«: Bil je torej že strašni čas, da smo (Hrvatje) dobili tak list (»Hrvatstvo«). In zdaj, ko je tu, se govori o njem vse — samo nič dobrega — in sicer dela tako jako mnogo duhovnikov. Ti pravijo, da provzroča list razpor, da razdvaja narod, pomnožuje strankarstvo itd.

Ta iz klerikalnih hrvatskih krogov izvirajoči dopis v »Vaterlandu« prida, da je na Hrvatskem prav malo takih duhovnikov, kakor je briberski župnik Fr. Lorbek. Klerikalni so seveda vsi, a najprej so vendar narodni in zato se branijo »Hrvatstva«.

V tem pa, ko se hrvatski duhovniki branijo »Hrvatstvo«, mu oduševljeno pritrjujejo kranjski klerikalci. »Slovenec« se kar topi veselja, da imajo zdaj tudi Hrvatje list, ki služi izključno klerikalnim težnjam, ljubljanski lemenatarček Andrej Orehek pa je v imenu svojih tovarišev sporočil »Hrvatstvu« pismeno pozdrav vseh ljubljanskih lemenatarjev in ga poučil, da »v Kristusu, v cerkvi, v Rimu je zdravlje in moč in prihodnost«. To je vsekakor vrlo zanimivo, da kranjski klerikalci, odrasli in ne odrasli, to pozdravljajo in proslavljajo, kar velika večina hrvatske duhovščine obsoja in zametuje.

Zanimivo pa je še nekaj drugega. Med hrvatskimi poslanci v dunajskem državnem zboru ni ne enega, ki bi se strinjal s »Hrvatstvom«, vzlic temu pa so se združili s kranjskimi klerikalci, ki kar gore za »Hrvatstvo« in njega namene. Hrvatski državni po-

slanci obsojajo tendenco »Hrvatstva«, a vendar podpirajo kranjske klerikalce, ki se pehajo za uresničenje teh tendenc tokraj in onkraj Sotle. Morda bo »Hrvatstvo« iz tega dejstva spoznalo, zakaj se mi sploh ne maramo vtikati v hrvatske razmere.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Senzacionalne vesti o porazu Japoncev pred Port Arturjem in o veliki pomorski bitki, v kateri bi Japonci bili izgubili štiri velike vojne ladje, še dosedaj niso potrjene, a tudi ne dementirane.

Iz Londona se pač poroča, da se tem vestem tamkaj ne verjame, vendar pa se ne trdi, da bi bile neresnične, oziroma, da bi bili dotični dogodki nemogoči.

Dotična poročila je priobčilo rusko brzojavno agentstvo, o katerem baš ob tej priliki »Reichswehr« naglašja, da se je doslej izmed vseh neuradnih virov odlikovalo po veliki zanesljivosti.

Pa naj že bo, kakorkoli, to je gotovo, da divja že več dni pred Port Arturjem najljutejši boj; že od ponedeljka sem so dohajale neprestano vesti iz Čifua, da se sliši od od portarturske strani neprenehoma silno gromenje topov, iz česar se pač da z gotovostjo sklepati, da je ali japonsko brodogeje samo bombardiralo Port Artur, ali pa so Japonci istočasno napadli trdnjavo s suhe in morske strani.

Dasi se ne ve nikakih podrobnosti o pomorski bitki, ki se je baje te dni bila v zalivu Pečili, vendar se glasi vest ruskega brzojavnega agentstva, da se je ta bitka završila za Ruso ugodno, precej verjetno, zlasti ako se upošteva, da je Reuterjev biro, ki se pač ne more dolžiti posebne naklonjenosti do Rusije, že v torek, torej en dan pozneje, ko bi se imela vršiti

dotična bitka, poročal, da je rusko brodogeje vdrla iz portarturskega pristanišča in z uspehom napadla japonsko eskadro. Iz vsega tega bi se dalo sklepati, da poročilo ruskega brzojavnega agentstva, dasi se naslanja na kitajske viro, nemara le ni tako neverjetno, kakor se zdi na prvi hip. In zakaj bi baš v tem slučaju bili kitajski viri tako nezanesljivi? Ali niso do sedaj še vsa poročila o važnejših dogodkih na bojišču skoro brez izjeme najprvo došla s kitajske strani? Sicer pa, ali se more sploh misliti, da bi Kitajci govorili o ruskih uspehih, ako bi te uspehe dejanski dosegli Japonci, ko je vendar notorično znano, da Kitajci ničesar bolj ne žele, kakor da bi bili Rusi poraženi na celi črti?

No, pa bodi, kakorkoli, mi sedaj o dogodkih pred Port Arturjem pravzaprav ne vemo ničesar drugega, kakor da se tam vrše hudi boji, podrobnosti pa so nam neznane popolnoma. In kakor se sedaj kaže, se tudi ne smemo nadejati, da bi v kratkem času dobili zanesljivih poročil o teh dogodkih.

Brzojavna in vsaka druga zveza Port Arturja z ostalim svetom je pretrgana, torej ni upanja, da bi skoro došlo kako poročilo iz Port Arturja samega. Takisto pa tudi iz japonskega vira ne bo vesti, ker je pretrgana, kakor se brzojavlja iz Londona, brzojavna vez med Japonsko in Korejo. Ker je to edina brzojavna vez, ki veže Korejo in Mandžurijo z Japonsko, je pretrgana tudi zveza Japoncev, ki stoje pred Port Arturjem, z domovino. Ker bo pa najbrže dlje časa trajalo, predno se bo brzojavna zveza zopet uredila, se lahko prigodi, tako se namreč bridko pritožujejo Angleži, da bo pal Port Artur, ne da bi zato ostali svet kaj vedel. V tem oziru se menda Angleži že lahko pomire in potolažijo!

Sicer pa je ta vest, da je prekinjena telegrafna zveza med Japonsko in bojiščem, ako je resnična, zelo važna. Nastane namreč vprašanje, kdo je to zvezo prekinil? Japonci? To je popolnoma izključeno. Preostajajo nam samo dve možnosti: podmorski kabel je bil poškodovan vsled kake elementarne nezgode, ali ga pa je prerezal sovražnik.

V zadnjem slučaju bi se vsaj nekoliko dal raztolmačiti vest, da se je vladivostoška eskadra združila s portarturskim brodogejem.

Izpred Port Arturja.

Včeraj je došla v London iz Čifua vest, da se je japonsko brodogeje, obstoječe iz 12 vojnih ladij, v nedeljo pred polnočjo približalo Port Arturju. Boj se je večkrat ponovil. Več torpednih uničevalk je poskušalo položiti mine in zapreti izhod iz pristanišča. Drugi dan v ponedeljek so Japonci ob 11 uri dopoldne znova zeli bombardirati Port Artur.

Reuterjev urad pa poroča takisto iz Čifua: Kitajski trgovci, ki so z dovoljenjem ruskih oblasti v 50 ladjah zapustili Port Artur in dospeli tu sem, pripovedujejo najrazličnejše stvari, vsi se pa strinjajo v tem, da divja že štiri dni v daljavi 10 milj pred Port Arturjem ljuta bitka. V luki se nahajajo samo tri velike bojne ladje in nekaj malih. Kaj se je zgodilo z ostalimi velikimi ladjami, Kitajci ne vedo povedati. Pripovedujejo tudi, da so vsled bombardiranja utrdbe manj ali več trpele in da so pri zadnjem viharju eksplodirale mine, ki so jih nedavno položili Rusi ob izhodu iz pristanišča. Druga poročila pa zatrjujejo, da so zunanje utrdbe portarturske trdnjave znatno, notranje pa le malo poškodovane. Mnogo poslopij v mestu je razdejanih. Vest, da so v

LISTEK.

Med cigani.

Veselo je bilo v krčmi, tako veselo, kakor je le tedaj, kadar godejo cigani. Trije so godli, in mlada ciganka je plesala. Živa je bila kot iskra, oči so ji gorele z zelenim ognjem. Bila je bosa; z levico je privzdigovala krilo in plesala kot burja. Kot čarovnica se je vrtela in poskakovala golih nog in razgaljenih nedrij.

Pri vratih je stal Pust, štiridesetleten fant. Bahal se je z zlato verižico, in mešal z roko po žepu med samim srebrnim denarjem, da je zvenelo in so se bliskale oči ciganom. Godli so kakor besni, neutrudno in burno, mlada ciganka pa se je vrtela, dvigala krilo in se ozirala na Pusta s črnimi očmi, vražjimi očmi.

Godci so ponehali, in plesalka je planila fantu za vrat. Tresla se je kot plamen nad žerjavico in se vsesala z razbeljenimi astnicami na njegova usta. Nato je stopila na stol in zapela:

„Hola, hola, lep junak
prišel z ogrske zemlje,
pušljec nosi za klobukom,
dol visi mu na ramé.
HOLA-A!“

Pust je bil fant in prijela se ga je židana volja. Pil je iz litra, da se mu je rumeno vino zlivalo za vrat, ciganka se ga je ovijala kot kača.

„Ti mačka, ti mala, čakaj no, že poplešem s teboj.“ Prilizoval se ji je in grabil z roko za njene prsi, ki so kar kipele pod rdečim robcem.

Cigani so zagodli iznova. Plesalka je poskočila, se ovila zlatega fanta in ga zavrtela naokrog. Pust se je skobalil pod mizo.

„He, ti mačka, glej, no, ti si kot podlasica, pa ti že vrnem!“

Postavil se je na noge, se razkoščil sredi sobe in skušal ujeti ciganko, ki je zopet švigala v kolobarju. Bil je ves omamljen, vražje oči so ga začarale. Šel je k mizi in sedel k vinu. Zopet je pil in zaklical krčmarja:

„Prinesi bokal, ne, dva bokala, cigani so moji gostje!“

„Pust, ne blazni, cigani so hudiči.“

„Kaj boš, Andrej, prinesi!“

Krčmar je odšel po vino, cigani so se ozrli nanj iz kota, in največji je pljunil predenj. Bil je kosmat do oči, ves črn. Govorili so nekaj med seboj, a godli neprestanó.

Vino je prišlo na mizo.

„Le pijmo, na, mačka, pojdi sem!“

Sedla je na mizo, vzela v roke bokal in se ovila Pusta okrog vratu:

„Dečko, odpi gobček!“

„He, he!“

Nastavila mu je bokal na usta in zlivala vino v grlo.

„Pust, ne blazni!“

„Kaj boš ti, ki nič nimaš! Vina prinesi, vina, cigani so žejni.“

Krčmar ga je potegnil za suknjo proti vratom.

„Pusti me, ti pravim! Jaz sem dečko, da je kaj, in s to-le ciganko se nočoj oženim.“

„Jaz ti rečem, pojdi z menoj! Greš spat.“

Z druge strani se ga je ovila ciganka.

„Hej moj fant, hej moj fant
ves je zlat —
Hej, hej, hej!“

Pred Pustom je plesala vsa izba. Videl je samo ciganko pred seboj in jo potegnil k sebi v naročje. Objel jo je okoli pasu ter ji odpel srajco za vratom. Roka se mu je tresla in drgetal je pijane strasti. Pogledal je za vrata, a ciganov ni bilo več v izbi. Bila sta sama. Zaklical je tiho krčmarja, a ciganka mu je z roko zamašila usta. Oglasil se ni nihče. Vstal je in jo pestoval na rokah kot otroka. Oklepala se ga je z rokami in grizla z zobmi v vrat.

„Ti mačka, čakaj no!“

Zavihtel je ciganko in jo skušal vreči na tla, a Pust ni bil več fant. Izvila se mu je kot blisk in ga sunila od sebe. Zagrmel je na tla vznak in oblezal. Skušal se je dvigniti z rokami, iskal opore, a vedno je omahnil nazaj.

„Ti, poberi me, no, ker ne morem sam.“

Ponudila mu je roke in ga potegnila pokonci.

V sobo je stopil krčmar.

„Na, Andrej, zdaj pa grem. Kje so pa cigani?“

„So že šli, najboljši bo, da ne hodiš nikamor. Na klop leži!“

„Ne, prijatelj, pri tebi pa še nisem spal, tvoja klop je trda.“

Krčmar ga je pogledal. Pust je imel odpet naprsnik, in verižica je visela iz žepa.

„Le ostani pri meni, deklina pa naj gre!“

„Nikamor ne pojde, oba ostaneva!“

Nočilo se je, in cigani so se vrnili. Ne da bi zinili besedo, so sedli in znova zagodli. Pust se jih je razveselil, dekle pa je sedlo k njim. Grozna soparica je bila v izbi, vino je puhtelo iz tal, zrak je bil gost in težak.

Ciganka je zopet plesala. Robec ji je padel z glave in lasje so se ji vili okrog pleč, krilo je vibralo za njo. Pust je bil pijan.

Zunaj pred krčmo je stalo nekaj ljudi. Govorili so in kričali. Glasovi so bili ciganski.

„Moj dečko, ne spi vendar!“ Dekle se je zopet priključevalo.

„Greš plesat z menoj!“

Pust se je vzdignil in zakolovratil s ciganko. Opotekal se je, a njene roke so bile močne in držala ga je, da sta zaplesala parkrat naokoli.

Prišlo je nekaj novih gostov, cigani so godli neprestanó; pili niso.

Pust je zaspal za mizo in nikdo se ni več brigał zanj. Proti polnoči ga je prišel krčmar buditi; vstal je in iskal klobuka.

„Dečko ne hodi!“

„Ti mačka, na, pojdiva!“

Ciganka se je zasmejala, in Pust je odšel. Zopet je krčma odmevala veselih glasov, gostje so plesali s ciganskim dekletom, in zvezde so že zašle, ko je še šumelo v izbi.

Rdeča zarja je vzhajala, ko so odšli zadnji gostje. Dva sta jo mahala skupaj in spala po potu. Kar se eden spodtakne in pade.

Sredi ceste je ležal Pust napol gol. Senci je imel prebite, in na vratu so se mu še poznali odtiski ciganskih zob.

Bil je ubit. **Sip-sap.**

luki usidrane samo tri velike vojne ladje, se tolmači tako, da se druge ladje nahajajo v zunanjem pristanišču pri Tigrskem polotoku.

»Daily Chronicle« javlja iz Tokija, da Rusom v Port Arturju primanjkuje streljiva. Nemci v Kiavču preskrbljujejo trdnjavo z municijo, katero utihotapljuje v Port Artur s pomočjo kitajskih džunk.

V Berlinu pa je došlo včeraj poročilo iz Liaojanga, da je bila v sredo v zalivu Pečili nova pomorska bitka, ki se je zopet srečno završila za Ruse. Japoncem se je potopila velika oklopna križarka. Podrobnosti o bitki še manjka.

Napad na Inkov in Kajčov.

Poročili iz Liaojanga, ki so došla v Petrograd in Berlin, so se v torek opoldne pojavile v bližini Inkova in Kajčova tri japonske vojne ladje, ki so dlje časa križarile ob obrežju. Skoro na to je naraslo njih število na sedem ladij; med temi ste bili dve križarki in ena oklopnica, ostale pa so bile transportne ladje. Ob treh popoldne so se ladje približale obrežju in jele bombardirati obal. Kanonada je trajala s presledki do šeste ure zvečer, a ni povzročila nobene škode. Nato so se ladje oddaljile na široko morje in križarile pri Kajčovu.

Japonci so se umaknili v Kinčov.

Japonci so se po boju pri Vankovu 3. t. m. umaknili iz svojih pozicij in so se s svojo artiljerijo vred odpravili proti jugu. Japonske konjenice ni nikjer več videti. Sklepa se, da so Japonci vso svojo armado koncentrirali pri Kinčovu in da so se zapletli v nov ljut boj s portarturško posadko.

Ruska armada v ofenzivi.

O strateških načrtih generala Kuropatkina se ne ve nič novega. »Daily News« javlja iz Petrograda, da ima armada barona Stakelberga nalogo, se kot zagovozda vriniti med japonski armadi generalov Kurokija in Oka. Stakelbergov voj se je sedaj znatno ojačil, ker je v zadnjem času dobil Kuropatkin veliko novih vojakov iz evropske Rusije. Stakelberg razpolaga sedaj z armado 30.000 do 40.000 mož in bo jel resno prodirati proti jugu, čim bodo Japonci s suhe strani napadli Port Artur. Kuropatkin sam ima v Liaojangu že zbrano toliko armado, da lahko brez posebnih pomislekov takoj prične z ofenzivo.

Boj v gorah Motien.

Na cesti v gorah Motien in med japonskimi pozicijami je bilo pretekli teden več bojov med sovražnimi predstražami. Rusi rabijo navadno za predstraže kozake. Japonci so se umaknili iz Siamacija, nakar so Rusi zasedli to važno pozicijo. Rusi smatrajo japonsko prakso, v rekognosiranje se posluževati pehote, kot dokaz, da Japonci nimajo dovolj dobre konjenice na razpolago. Ruski kozaški oddelki

se nahajajo celo med Takušanom in Fengvandengom.

General Samsonov na Liaotangu.

Poroča se iz Petrograda, da je general Samsonov prodiral najdalje na jug proti japonskim pozicijam. Samsonov je napal neko vas, katero so zasedli Japonci. Opoldne se je pričel boj, ki je trajal neprestano do večera. Ko je zašlo solnce, so se Japonci umaknili in pustili na bojišču 60 mrtvecev in 150 ranjencev. Na ruski strani je padel 1 mož, 16 pa jih je bilo ranjenih. Ekspedicija generala Samsonova se je torej uspešno završila.

Želja borzijancev.

Dunaj, 9. junija. V današnji seji borzijske zbornice je predlagal ravnatelj Bauer, naj bi vse borze v državi skupno apelirale na ljudske zastopnike, naj store konec neplodnim bojem ter naj zopet ožive gospodarsko delovanje državnega zbora. »Za vojsko je pač poskrbljeno, toda na dnevne potrebe, na mirno delo se še ni mislilo.« — Da so borzijanci borbe za narodnostne svetinje nerazumljive, je razumljivo nam, ki vemo, da so večinoma — Židje.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 9. junija. Zbornici se je predložilo poročilo finančnega odseka o dvamesečnem podaljšanju proračunskega provizorija. Na predsednikov predlog se je načrt odložil na ponedeljkovo sejo. — Posl. Varady je urgiral predlogo o zboljanju plač železničarjem. — Ministrski predsednik grof Tisza je izjavil, da dobi zbornica še v teku tega tedna tozadevno poročilo finančnega odseka in je vlada tudi pripravljena pripustiti predlogo v razpravo takoj po dognani imunitetni predlogi.

Ogrsko-hrvaška nagodba sklenjena.

Budimpešta, 9. junija. Finančna nagodba med Ogrsko in Hrvaško se je dognala. Hrvaška dobi višjo kvoto za svoje avtonomne izdatke. Do tega je prišlo v današnji skupni seji obeh pododsekov regnikolarne deputacije. Hrvaška regnikolarna deputacija je imela takoj danes popoldne svojo zadnjo plenarno sejo, nakar so se delegatje vrnili v Zagreb. Vse ostale podrobnosti bo dognal finančni minister Lukacs z obojestranskima poročevalcema, nato pa se predloži nagodba hrvaškemu in ogrskemu deželnemu zboru v odobrenje. V novi nagodbi pomeni pridobitev to, da se bo morajo natančno obračunati, h katerim izdatkom finančnega, trgovinskega in poljedelskega ministrstva mora Hrvaška prispevati. O sporazumljenju obeh pododsekov je izšel danes zvečer oficijalni komunike.

Iz Srbije.

Belgrad, 9. junija. Tukaj se na tihem snuje republikanska stranka, ki že šteje 160 odličnih pristašev.

Praga, 9. junija. Kakor se poroča »Narodnim Listom« iz Belgrada, razkrila se je med častniki niške garnizije zarota zoper provzročitelje krvavega prevrata na kraljevem dvoru. Vojni minister se je takoj odpeljal v Niš, da zadevo preišče.

Belgrad, 9. junija. Vlada je naročila 80 novih brzostrelnih topov ter jih plačala s posojilom, ki si ga je najela pri otomanski banki v Parizu.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 9. junija. Preiskave so dognale, da je bila vataška četa, ki so jo Turki pri Kumanovem do zadnjega moža uničili, organizovana v Belgradu. Rezervni stotnik Rafailović je nabral primernih mož ter izročil vsakemu 300 patron in pet malih bomb. Blagajnik srbsko-macedonskega komiteja, trgovec Luka Celović, je dal vsakemu 100 frankov in vozni listek. Potem so vsi člani prisegli popu, da se nikoli ne vdajo. Pri ti priliki je baje navdušeno govoril tudi general Atanacković. Ta četa je imela baje nalogo, da se bojuje proti bolgarskim četam, ki vznemirjajo srbske vasi v Macedoniji in Stari Srbiji.

Pariz, 9. junija. V današnji zbornici se je zahteval poslanec Pressensé pojasnil o zadnjih dogodkih v Armeniji. Grajal je sultanovo postopanje, rekel, da posredovanja pri sultanu nič ne zaležejo, zato pa se morajo velesile zavzeti, da se ne obnove grozodejstva iz leta 1894. S pomočjo Rusije in Anglije bi bilo treba demonstrirati z brodom, da se zabrani uničenje armenskega naroda.

Nezadovoljni Finci.

Petrograd, 9. junija. Na povelje ministra notranjih zadev, pl. Plehveja, je bilo s finske univerze v Helsingforsu izključenih nad 100 dijakov, ker so se zoperstavili ruskim naborom. Ko se je to razvedelo, zbralo se je nad 250 dijakov in 14 profesorjev ter so sklenili resolucijo, v kateri so se izrekli solidarne z izključenimi ter izjavili, da so tovariši storili prav, ker se niso pokorili ruskemu vojaškemu ukazu, ker po ustavi imajo pravno veljavo le taki zakoni, ki so jih odobrili ljudski zastopniki, kar pa se v tem slučaju ni zgodilo.

Ropar — diktator.

London, 9. junija. Maroški sultan je že začel izpolnjevati zahteve, ki jih je stavil ropar Raisulli kot pogoje, da izpusti ameriškega milijonarja Perdicarisa in njegovega angleškega pastorka. Sultan je namreč dal po mošejah prebrati svoje pismo, da odstavlja pašo v Tangeru. To je bila prva roparjeva zahteva. Istočasno so dobile sultanove čete v Tangeru ukaz, naj odidejo v Fes, kar je tudi ropar zahteval. V varstvo belgijskega poslanika in njegove žene se je izkrcalo v Tangeru več ameriških mornarskih vojakov.

Dopisi.

Od štajersko-kranjske meje.

»Domovina« in slovensko štajersko učiteljstvo. Celjski »Domovini« si je zljubilo, lopniti po slov.-štajerskem učiteljstvu. Mesto ovreči to, kar je »Učiteljski Tovariš« v svoji 15. št. z dne 20. maja t. l. stvarno pisal pod zaglavjem »Rezki odmev«, pa je prav po nepotrebnem se obregnila ob naše učiteljstvo, ki mu ni po godu, ker — bojkotira »Nar. dom.«, ker premalo intenzivno poseza v narodno delo, čeprav ima — kako milostno! — precej zmoglosti itd. V očeh »Dom.« seveda to ni bil napad, ampak le »zavrnitev«. No, vsak po svoje! Gospoda, čemu spravljate reči v javnost, o katerih bi najpametneje molčali? Hočemoli mi tudi javno povedati, zakaj se odtegujemo gostilni »Nar. doma«? Hočemo navesti, kako nesramno se nas je razžalilo? Mislite mar, da je naša dolžnost, poskrbeti za red tam, kjer nimamo ničesar govoriti? Vzemite veliko metlo Vi, in naši boste nesnage dosti v odpravo! Če ima »Domovina« tako nervoznega urednika, da si že domišlja, da bi »Dom.« morala prinašati o učit. shodih poročila à la »Neue Fr. Presse«, potem je to njena stvar. A zavarujemo se proti temu, da bi se našemu učiteljstvu podtikalo kakor da bi bilo pričakovalo poročevalca »Dom.« ob 16. glavnem zboru »Zaveze« v Postojni. Kaj še! Pač pa smo smeli pričakovati, da lokalni list v Celju pošlje svojega poročevalca k 1. občnemu zboru »Zaveze slov. štaj. učiteljev in učiteljic« v Celju: saj iz Rotovške ulice pa v Novo ulico je vendar malo bližje nego — v Postojno. Ker se je pa po »Domovini« naš shod povsem ignoriral in smo mi ta fakt približili: zato pa strašna razburjenost v uredništvu »Dom.« in — lop po nas. Nam to ne škoduje nič; če pa bo glasilo »nar. stranke v Celju« (?) hasnilo, čemo videti. »Dom.« v svoji 41. št. z dne 21. maja med drugim piše: »Slavno vodstvo »Zveze« je v dopisu z dne 28. t. m. hotelo izraziti željo, (izraza »zahtevamo« ne poznamo), da naj objavimo doslovno ves članek »Uč. Tovariša«, iz česar bi se baje dalo soditi, ali je bil naš odgovor (ne napad) stvaren. Ti želji že iz tehničnih tiskovnih razlogov danes nismo mogli ugoditi in ponatisa tudi sploh ne smatrali primernim, ker želimo, da se ta obžalovanja vredna disharmonija poleže.« Slovensko učiteljstvo štajersko, sedaj pa sodi, je-li tako postopanje pošteno, ter izvajaj svoje konsekvence! Mi ne rabimo tu nobene milosti. Mi ne bomo prosili, kjer se nas je teplo. Po tem pa se še »Dom.« usmehljuje govoriti o nekem takovanju našega dela. Naše delo že vedo prav taksirati poklicani činitelji, »Dom.« odločno odklanjamo kot taksatorja. In s tem za danes — basta!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. junija

— Na indeksu. Rimski »Osservatore Romano« razglša, da je kongregacija indeksa knjigo slovenskega župnika A. Vogrineca »Nostra maxima culpa« postavila na indeks. O tem znamenitem delu smo svoj čas govorili obširneje. Župnik Vogrinec je v svojem delu opozoril na tiste kričeče nedostatke, vsled katerih propada katolicizem in obrazil sredstva, da se temu odmore. Zdaj so v Rimu to knjigo ob-

sodili in »prepovedali« katoličanom jo brati. Pred par sto leti bi bili Vogrineca sežgali, danes pa na sredo nimajo te moči.

— Kristus ali Lucifer?

Še ni dolgo temu, ko je pisal neki duhovnik »Primorskemu listu«, da je bil Kristus prvi liberalec. V sobotnem »Slovenec« pa smo čitali iz peresa jeseniškega duhovnika, da je bil Lucifer prvi liberalec. Torej precej različno naziranje o prvem liberalcu! Krivoverstvo? Kdo ima prav, ali goriški »gospod nunc« ali kranjski »gospod«?

— Mesarski konsum.

Klerikali so imeli sinoči zborovanje, na katerem so sklenili, da ustanove mesarski konsum. Človek bi mislil, da so brezštevilni bankeroti klerikalnih konsumov te šušmarje v duhovski obleki vendar že prepričali, da pri nas niso tla ugodna za konsume, ali te butice so tako trde, da jim ni ničesar dopovedati. Draginji mesa se da samo tako odpomoči, če se dobi dovolj živine, s konsumom pa se ne bo ničesar opravilo in doseglo le to, da pride nekaj konsumentov v škodo.

— Važna notica.

»Slovenec« je izvrsten list in njegovi bralci stoji intelektualno na silno visoki stopnji. Tej intelektualni visočini je primerna tudi vsebina škofovga lista. V sinočni številki čitamo n. pr. naslednjo notico: »Mlada veverica je ušla nekemu fantu v Ključarskih ulicah ter tekla na Mestni trg.« — To je silno interesantna in važna vest. Pozdravljamo z veseljem, da so šenklavski duhovniki delokrog svojega lista tako razširili. Kam bi Slovenci tudi prišli, če bi listi samo zabeleževali, kakor kak tiger iz menažerije uide. Odslej upamo, da bo »Slovenec« vedno poročal o vseh takih dogodkih, kakor je preinteresantna novica, da je mlada veverica tekla na mestni trg, ali kdaj je kaka farovška kura kako jajce znesla. To bo intelektualno stopnjo katoliških backov vsakako povišalo.

— Birma v Trbovljah.

Te dni je bila birma v Trbovljah. Pri kolodvoru je bil postavljen slavalok, ki je imel na sprednji strani latinski, na zadnji strani nemški napis; v vasi je bil slavalok, kjer je bil na sprednji strani latinski, na zadnji strani pa slovenski napis. Škof je bil vidno ginjen, ko so ga sprejeli. Ali zato, ker je bil slovenski napis tako v kot potlačen? Škofova ginjenost je bila toliko, da si je v cerkev dal prinesiti kruha in vina in se s to hrano pred altarjem pokrepčal.

— Pošne vesti.

Pošto v Banjaloki je dobil Jos. Kajfež ml., v Dolu tamkajšnja upraviteljica Marija Lenčeva, v Bezovici pa Kristina Stanichova. Pošna pomožna uradnica Ana Lindtnerjeva je premeščena na svojo prošnjo iz Postojne v Spodnjo Šiško, Gabrijela Kamenškova pa iz Banjaloke v Postojno. Za Kutežovo v postojnskem okraju se s 15. t. m. ustanovi pošni nabiralnik.

— Predsednik »Glasbene Matice«

gospod računski nadsvetnik Anton Svetec deluje letos že dvajseto leto za »Glasbeno Matico« bodisi kot odbornik, bodisi kot bivši pevec in načelnik pevskega zbora, bodisi kot večletni predsednik društva. Upoštevajoč njegove zasluge za društvo, priredi mu pevski zbor »Glasbene Matice« jutri večer p o d o k n i c o.

— Iz krogov davkoplačevalcev v Ljubljani.

Odkar je c. kr. finančna oblast prevzela pobiranje davkov za mesto Ljubljano v svojo lastno oskrbo, se je mestna davkarija preselila iz rotovža (mestne hiše) v svoje lastne prostore, ako se jib sme tako imenovati, v poslopje finančne direkcije na Cesarja Jožeta trg v pritličju na desno. Vsakdo si je mislil, da bode c. kr. finančna uprava priredila tu take prostore, ki bodo odgovarjali vsem higijeničnim in praktičnim zahtevam, toliko za uradnike, kolikor za stranke. A žalibog, motil se je in se še moti, kdor to misli, kajti c. kr. davkarija za mesto Ljubljano se nahaja v neki luknji, ki obsega približno 30 m², in v isti mora prebiti 4 do 5 uradnikov in en sluga. Torej pride za pisalne mize, omare, blagajne in druge opravne na vse skupaj po 5 m² prostora. Kje pa je prostor za stranke? Teh je mnogokrat toliko, da se morajo vrniti in zunaj čakati, ker ni prostora v uradu. Ako se

Izza temnih dni.

(Sliče iz življenja raznih papežev.)

(Dalje.)

Komaj je Aleksander VI. zasedel papeški prestol, že je vrgel krinko od sebe in se z največjo brezstidnostjo vdal svojim strastem. Čemu bi se bil tudi ženiral, saj je pri svojem kronanju proglasil: »Kristusova čreda mora biti knezu apostolov slepo pokorna« in je z barbarško krutostjo tudi skrbel, da je to obveljalo. Po teptal je vse božje in posvetne postave; spoštoval ni ne imetja, ne časti drugih ljudi, ne vere, ne Boga. Najbolj je pa preziral pravnost. Upeljal je svojo ljubimko in njene, oziroma svoje otroke v Vatikan in zanje uprav kraljevske poskrbel.

V tem času je Kolumb razkril Ameriko, Vasco de Gama pa spravil svetovno trgovino v zvezo z vzhodno Indijo. Posledica tega je bila, da sta se Španeka in Portugalska spri, ker se je vsaka hotela polastiti novih bogatih dežel. Portugalski kralj Ivan II. in španski kralj Ferdinand sta si bila kmalu v laseh. Po daljšem bojevanju sta spreviedela, da ne more nobeden

zmagati in zato sta se obrnila do papeža, češ, da naj on med njima razsodi. Aleksander VI. je prevzel to nalogo z največjim veseljem, saj je dobro vedel, da mu donese obilo dobička. Izvršil je to nalogo na zado voljstvo obeh strank; kar na kratko je odredil: vse zapadne dežele (Amerika itd.) spadajo Španski, vse vzhodne (afriško obrežje, Indija itd.) pa Portugalski. Samo ta pogoj je stavil, da se morajo prebivalci teh dežel spreobrniti h »kristjanski veri«, bodisi zlepa ali pa zgrda. Papež je dobro vedel, da se bodo ljudje branili nove vere in da jih bodo misijonarji vsled tega dali klanci in sežigati, ter da bodo obojecem pobrali njih imetje. In papeževa špekulacija se je sijajno obnesla. Oznanevalci in razširjevalci vere ter ljubezni so poklali kakih 15 milijonov ljudi, ki se niso hoteli spreobrniti in papežu je to neseo toliko denarja, da bi bil lahko sezidal celo piramido iz samega suhega zlata. V papeževih blagajnah so se zbirali kolosalni zakladi in dasi je vsak vinar smrdel po človeški krvi, je bil papež vendar vesel svojega dobička.

Zdaj se je papež posvetil posebno

svojim otrokom. Svojo hčer Lukrecijo je omočil s pesarskim vladarjem Ivanom Sforzo. Poroka je bila kar moč slovesna. V Rimu so trajale slavnosti celih deset dni. Kaj se je vse godilo, se ne da popisati. Naj navedemo le eno: Po večerji so bile pripravljene v dvorani plesalke, ki so bile popolnoma gole. Te so morale pred papežem, pred njegovo hčerjonevesto in zbranim dvorom uprizarjati prav razuzdane plesne, vmes pa je papež med nje metal cekine, da so se morale pripogibati in se valjati po tleh. Papež je potem svojo hčer in njenega moža spremil v spalnico, in ostal tam toliko časa, da je Lukrecija postala res žena svojega moža. Sramovala se seveda ni, saj je imela s svojim očetom krvosramno razmerje.

Kmalu po tej poroki si je postarni papež izbral novo ljubimko Julijo Farnese. Zagledal jo je pri neki cerkveni slavnosti in se koj zaljubil vanjo. Julijin brat, Aleksander Farnese, je bil tedaj v ječi. Papež mu je obljubil, da ga izpusti iz ječe in ga bogato obdari, če mu dopelje svojo sestro. Aleksander Farnese je res

lepo Julijo pripeljal v Vatikan in jo izročil papežu. In papež je bil hvaležen, kajti Julijin brat je postal še kardinal in je končno celo kot papež Pavel III. zasedel papeški prestol.

Lukreciji je življenje v Rimu tako ugajalo, da ni hotela iti s svojim možem v Pessaro, negde je ostala v Vatikanu. Živela je v popolnem prijateljstvu z Julijo Farnese in je bil papež tako srečen, da je imel pod eno streho kar dve ljubimki, svojo hčer Lukrecijo in Julijo. Ker je bila Lukrecija jako izobražena in v vseh stvareh spretna, si je kmalu pridobila velikanski vpliv na cerkev. Naposled se je celo udeleževala sej kardinalov. Na te seje je prišla vedno v popolnoma prozorni obleki, nedrja docela razgaljena, in je navadno povabila kakega cerkvenega dostojanstvenika v svojo spalnico. Večkrat so se papež, Lukrecija in Julija ter kardinali zabavali tudi s tem, da so gledali, kako se žrebca spusti h kobili. Da so se take dni v palači Zveličarjevega namestnika morale goditi posebno lepe reči, si je pač lahko misliti.

(Dalje prih.)

pomisli na deževne jesenske čase, posebno ob tržnih in semenjskih dneh, ko pridejo tudi iz okolice kmetje, ki imajo kako posestvo pod mestno občino, davke plačevati, je v tem prostoru, ki ga imenujemo c. kr. davčni urad, tak zopern duh, da človeku slabo prihaja. Razen tega so predpisani higijenični pljuvalniki, na kar se pa c. kr. uradom ni treba ozirati. V pravi beznici morajo ubogi uradniki po 8 in še več ur na dan prebiti in ta nezdravi zrak vdihavati, stranke pa morajo kot slatki stisnjeni čakači, tako da jim še do blagajne priti ni mogoče. Take razmere vladajo tukaj, med tem ko ima vsaka okrajna davkarija na deželi bolje in boljše prostore. Uverjen sem, da bi jih mestna zdravstvena komisija, ako bi si te prostore ogledala, zaukazala takoj zapreti. Ali se c. kr. finančni oblasti res ne smilijo ti uradniki in davkoplačevalci, ki morajo še zraven trpeti, ako hočejo svoje groške oddati. Ako se vam uradniki ne smilijo, pa zahtevamo mi davkoplačevalci, da se za davkarijo prirede taki prostori, ki bodo odgovarjali vsem higijeničnim in praktičnim zahtevam; ob enem pa pozivljamo cenjene gg. državne poslance, da se oni za nas potegnejo in zahtevajo pri dotični oblasti nemudoma pristojne prostore za c. kr. davkarijo mesta Ljubljane. Slavni mestni zdravstveni svet pa opozarjamo, da te prostore pregleda in potrebno ukrene.

Za Vegov spomenik. Pri koncertu za Vegov spomenik je bilo čistega dobička 440 kron. Preplačila za koncert: Eksc. baron Hein 20 kron, župan Hribar 19 K, dr. Prannseis 9 K, dr. Tavčar 9 K, Rohrmann 4 K, Auer 3 K, Urbanc 3 K, pl. Trnkoczy 8 K, Kollmann 4 K in več udeležencev po 1 krono. — Za spomenik so darovali: nadvojvoda Josip Avgust 20 K, major Richter 8 K 70 v., dvorni svet. Rühling 6 K, Vin. Tollinger 3 K, Wertheim & Schiff v Ahenu 10 K, župan Hribar 100 K, realka v Ljubljani 10 K, sodišče v Il. Bistrici 8 K, gimnazija v Novem mestu 15 K, učiteljske v Mariboru 10 K, realka v Gorici 7 K, okr. glavar Alf. Pirc 67 K, Arn. Rosenthal 5 K, dvorni svet. Jos. Gerdesič 10 K, dež. sodni svet. Ljud. Golia 4 K, Ivan Skrl 2 K, Vajk. Gaudini 1 K, dr. Edm. Volčič 1 K in dr. V. Abazhizh 2 kroni.

Preložitev poštnega urada Laze v Šmartno. Poštni urad Laze preloži se s 16. junijem t. l. v Šmartno ter se bo imenoval »Šmartno v Tuhinju«. Omenjeni urad bo imel kakor do sedaj zvezo po poštni vožnji Kamnik-Motnik.

Nov most. V Velikih Laščah se zgradi z dovoljenjem dež. odbora nov most preko potoka Temenice. Most bo zgrajen iz železa.

Prostovoljno gasilno društvo v Šmartnem pri Litiji priredi s sodelovanjem pevskega društva »Zvon« v nedeljo, dne 12. junija 1904 na vrtu g. Ivana Robavsca veselico s tombolo in petjem.

Razširi se enorazrednica v Čatežu pri Vel. Loki v dvorazrednico, oz. trirazrednico. Sedaj je ležeče na zastopstvu krajnega šolskega sveta, da poišče za slabo primerenega prostora. Prav tako! Bolje in koristneje zidati šolo, ko župniku graščinske svinjake. Že dotedaj so bili in se gibali na večjem prostoru farovski puški kot faranovi šolski otroci. — Čatežanom pa: »Poprej šolo, potem farovski svinjake!«

Bokser-Verein. Ker se je nastop »Bokserjeve« bande v Cerknici tako izjalovil in se gospe »Ober-Kapellmeister« s svojim društvom tako nesmrtno blamiral, začel si je s svojim »Regiments-tamburjem« Lavričem za svoje muzikalične talente drugod favorik iskati. Poslal je svojega agenta, v osebi bivšega pisarja v Ložu, sedaj v Cerknici, v loško dolino, da bi kakor nekdanj Janez Krstnik naznanjeval prihod največjega, najizbornejšega, do sedaj nepoznanega tamburaškega zbora. Isti gospod, mimogrede bodi povedano tolče »triangle« pri slavnostni bandi, koval je cerkniški tamburaški zbor v deveta nebesa (menda na višje povelje), pel mu take slavošpeve, da si je moral vsak, kdor ga je slišal, misliti, kaj takega svet še ni slišal, kot so ti tamburaši. Kaj pa je vendar hotel s tem do- sedaj? Pridobiti je hotel po okolišnih katerega naših naprednih go- stitilničarjev, da bi povabili »cerkniški tamburaše«, da bi priredili pri njem koncert ter bi se s tem slava »Bok- serjeve« bande tudi po naši dolini razširila. Zakaj pa ne napravite svo- jega koncerta v našem konzumnem društvu, kjer bi našli za vašo bando dosti vstvarjenih ušes ter nebroj ob- činstva, katero bi vam napravilo burne ovacije. Ako pa mislite, da smo mi naprednjaki v Ložu manj muzikalični od onih v Cerknici, se pa zelo motite. Kar Cerkničanom ne ugađa, tudi za nas ni dobro. Saj imamo sami svoje tamburaško dru- štvu in ne potrebujemo nobenih »privandrovcev«, najmanj pa takih,

kateri imajo tako veliko in tako ne- varno »staktirkos«. Ostanite torej s svojo bando lepo doma, ali pa se obrnite drugam, kjer bodo vas z razprostrtimi rokami sprejeli in kjer imajo debelejša ušesa, kakor pa mi Ložani. Tudi mislim, da ne bi pri nas našli gostilničarja, kateri bi bil toliko brezznančen, da bi vas pod streho vzel razen »katoliška matič« Zofka. Pa zdravi! — Loško-sta- rotrški Antibokservereinovi.

Izlet na Cerkniški jezero. Piše se nam: Dne 12. junija, v nedeljo torej, popoldne točno ob pol 4. uri odplovemo iz pristanišča »Vodo- nos« pri Jezeru. Med vožnjo morská bitka ruskih in japonskih ladij. Na otoku, kamor dospemo v dobri uri, veselica s plesom. Pod večer odhod iz otoka nazaj, iluminacija splavov, rakete in bengalični ogenj. Za dobro pijačo preskrbi g. Spunt; mrzla jedila naj pa blagovoli vsakdo seboj prinesiti. Vstopni- na na splave za osebo 1 K, na čolne 60 vin. Če želi kateri od zunanjih go- stov po prihodu z vlakom na Rakek do »Vodnosa« voz, blagovoli naj po- slati svoj naslov g. Francu Werli v Cerknico. Po izletu sestanek in nadalje- vanje veselice v gostilni g. Jakoba Spunta. Za slučaj neugodnega vremena preloži se izlet na prihodnjo nedeljo. Na svidenje. Odbor.

Tamburaški koncert priredi »Slovensko bralno društvo« v Kranju na vrtu g. P. Mayrja dne 12. t. m. s sledečim sporedom: 1. H. Vogrič: »Na zdare, korač- nica«. 2. J. Zeix: »Ljubidin sena«. 3. Mil. pl. Farkaš: »Ruski ciganski valček«. 4. V. G. Brož: »Souvenir de Ruine«, gavotte. 5. V. G. Brož: »Stante zvezdec«, serenada. 6. V. Parma: »Koračnica«. 7. G. Sevek: »Sbor derviša«. (Orientalna scena). 8. V. G. Brož: »U sladkoj sanji«, valček. 9. dr. Ipavc: »Danica«. 10. Mil. pl. Farkaš: »Vienac hrv. na rodni popievak«. Začetek točno ob pol 9. uri zvečer. Vstopnina za osebo 40 vin. K mnogobrojni udeležbi vabi najvjudnejše odbor.

Z Bleda se nam piše: »Ro- kovnjaš« se bodo v nedeljo 12. t. m. na Bledu na mnogostransko željo ponavljali. Pri prvi predstavi, pri ka- teri je bilo nad 260 oseb navzočih — je moralo kakih 50 oditi, ker niso dobili več prostora. Dvorana »Blej- skega doma« je bila prenapolnjena.

Podravska podružnica slov. planinskega društva priredi v nedeljo 19. t. m. veliko ljudsko veselico, poleg žigertovega stolpa. Prijatelji in občudovalci na- ravnaj si podajo tu gori na stolpu prijateljske roke ter naj se nasla- jajo ob nenavadnem užitku. — Iz 37 metrov stolpa visočine občudu- jejo njih oči proti jugu Kozjanske, Savinske in Solčavske planine, iz ozadja molli Triglav svojo belo čepico in nadalje pozdravljajo ljubko dolomitske gore. Klek pa se prijazno smešlja med tem ko mično vabi vi- soki Dachstein, Koroška svojimi pla- ninami pozivlja na prijazen obisk, gornještajerske planine z belo odejo spavajo lahno sanje, koje čuva zvesto graški Sokol (Schöckl). Spodaj ob znožju vije se po krasnem bar- veni zemeljski preprogi temna Drava, naokoli pa se razprostira liki z zelenim prtom pogrneno polno velikih steklenic široko omizje prelepih Slovenskih Gor, katerim meji nepredorna ogrska ravan, brats- ko hrvatsko Zagorje pa pošilja svoje iskrene pozdrave. Lepše panorame ne more si naslikati največji umetnik. Koliko visokih težavnih in nevarnih gorskih sten in vrhov se mora na visokih gorah preplezati, da se dobi tako krasen, da veličasten razgled! Semkaj peljejo lepe složne stezice med zelenim drevjem, prijetnim žu- borenjem studencev, in daljava, tako malenkostna, da jo lahko premaga vsaki mali deček: v najlepšem spre- hodu doseže se stolp v 3 urah in bodisi od katerekoli strani. Pa ne samo za občudovalce narave je skrb- ljeno, v prvo se lahko pobožna naša slovenska duša okrepi pri slovesni sv. maši v romarski cerkvi Sv. Arha, sodelovali bodo vrli naši pevci. Po končani službi Božji pa se zašne tu v višavah prava narodna veselica. Z visokim drevjem obdana ravan bode naravno plesišče, igrale bodo godbe, prepevali pevci, v šotorih to- čile in delile bodo naše znaue po- žrtvovalne dame, tako da ne bode veselja konca in kraja. Kdor se hoče ta dan med slovenskim pravim na- rodom zabavati ta pohiti gori, nik- dar mu ne bode žal!

Izpred okrožnega so- dišča v Novem mestu. Na za- tožni klopi sedi 66 let stari Peter Spoljarič, tat iz navade, ki je pre- sedel skoro četrto svojega življenja v ječi. Kaznovan je bil radi žepnih tatvin mnogokrat, a iz zapora po- vrnivši se, vdal se je starim strastem. Mikalo ga je, prišedši iz zapora Gra- diške, zopet poskusiti svojo umet- nost — žepno tatvino. Dasi je bil

izgnan valed obsodbe iz avstrijskih dežel, šel je takoj po prestani kazni dne 29. marca 1904 v Črnomelj zo- pet poskušati svojo srečo. Takrat je bil v Črnomlju tudi cirkus »Fugaglia«. Spoljarič si je mislil: danes zna biti dan za me. Žilica mu ni dala miru, da bi se ne podal na sejmšče. Tu je iz žepov pokradel 46 kron 20 vin. in poskušal ukrasti žepno uro. Fantje so ga opazili in obstopili. Toženi se zagovarja, da je bil po orožnikih pri- njem najdeni denar njegova lastnina. Ta denar je imel spravljen pod neko streho. V Črnomlju šel je pa ta dan le z namenom, da se mu spregleda izgon iz avstrijskih dežel. Redarstveni urad v Črnomlju je toženemu dal sle- dečo svedočbo: Peter Spoljarič je po- znat kot vrlo nevaren in premeten semenjski tat! Porotniki so vprašanja potrdili in porotni sodni dvor je ob- sodil Spoljariča na 5 let težke ječe. Rojen biti 1838. leta in zaprt biti leta 1904 na pet let, je pač — miserere! — Rudolf Mohar iz R. bnice tožen je radi hudodelstva uboja. Dne 15. maja je Antonu Turku porinil nož v tre- buh, da je ta štiri dni pozneje umrl. Mohar dejanja čisto nič ne taji. Iz- govarja se le, da je bil prvi napa- den, da je dobil udarec po nosu, in sicer tako močan, da je pal na ob- cestno mejo. Bil je pa tudi precej vinjen. Z nožem je sunil, a raniti ni imel namena, marveč nasprotnika oplahiti. Prepri se je začel radi znanja »špraha«. Eden je trdil, da jih zna pet, drugi tri. Rudolf Mohar je bil obsojen na dve leti težke ječe.

Taččo je ubil. Umirovljeni orožnik in posestnik Anton Požun v Ravnah pri Pleterjah (blizu Brežic) se je sprl s svojo taččo. Ko ga je ta napadla, je zamahnil s sekiro proti nji in jo tako nesrečno zadell na desno senco, da se je na mestu zgrudila mrtva. Požun, sicer dobrosrden človek, se je sam ovačil sodniji.

Izpred tukajšnjega po- rotnega sodišča. 1. Jožef Šabec, sploh »Mušnikova«, posestnik iz Hru- ševja, je imel dne 18. vinotoka 1903 v gostilni Petra Delinca prepri z Antonom Šabcem, ki mu je očital, da je pijan. To, in ker ga je Anton Šabec od sebe porinil, je precej opi- tega Jožefa Šabca tako razburilo, da ga je s pestjo tako močno po levem očesu udaril, da je vid izgubil, in ker je že popreje na desno oko slabo videl, postal je sedaj za delo ne- zmožen. Priče so pa pri razpravi po- vedale, da z Antonovo slepoto ni vse tako resnično, kakor se on dela; iz- povedale so, da so ga videle oprav- ljati taka dela, kakršna morejo oprav- ljati le ljudje, ki dobro vidijo. Po- rotniki so vprašanje na težko telesno poškodbo zanimali in sodišče je ob- tožena Jožefa Šabca oprostil. 2. Ru- dolf Velikanje, »Prinčeva«, delavec v Železnikih, se je imel zagovarjati zaradi hudodelstva težke telesne po- skodbe. Že dalje časa je gojil srd na Franceta Šmida, ki ga je pred par- leti nekaj nalomastil. Prilika, maše- vati se nad Šmidom, se mu je po- nudila dne 2. velikega srpana 1903 zvečer pred hišo št. 14 v Železnikih. Tu mimo je prišel Šmid in vprašal pred hišo sedeč, med katerimi je bil tudi obtožene, če so že pove- čerjali. Nazaj idočega Šmida je jel Velikanje zabadati z besedami: »Pro- kleti klobasar, kam pa greš, prokleta kura« itd., obenem ga je pa sunil z roko ter izza pasa potegnil nož. V obrambo je pobral Šmid kamen in stekel za Velikanjem v hišo, a ta je letel v I. nadstropje. Nazaj idočega Šmida je Tine Papler z burkljami napadel, priskočil je pa tudi obtože- nec ter jel Šmida obdelavati z nožem. Vsega tega obtožene ne taji, zago- varja se le nekako s silobranom. Pri- tem je dobila dve poškodbi z nožem tudi Lucija Lotrič, ki je Šmidu v bran priskoč la. Poškodbe leve Šmi- dove roke so bile težkega značaja, ker so mu jo morali odrezati, ker je pa imel Šmid tudi desno roko že prej pohabljeno, je postal sedaj ne- zmožen za delo. Porotniki so vpra- šanju na krivdo težke telesne po- skodbe pritrili in sodišče je Veli- kanja obsodilo na tri leta težke, z enim postom na mesec poostrene ječe.

Iz Šiške se nam poroča: Predvčerajšnjim zvečer je prišla neka ženska obiskat ženo Franceta Kor- barja, slugo v Koserljevem gradu. Ker žene ni bilo doma, je Korbar mislil, da bode prijateljica odšla in je zaspal. Prijateljica pa je to priliko porabila in ukradla dva prstana z dijamanti in čez 60 K denarja.

Tatvina. V pondeljek zjutraj je pil v gostilni »pri Fani« mizarški pomočnik Aleksander Kavčič, stanujoč v Spodnji Šiški št. 130, kojemu se je pridružil neki človek, kateri je po- nudil Kavčiču »sprice«, toda bila je polna časa silovice. Kavčič, ki je bil že nekoliko vinjen, ni poznal žganja in je vsega izpil ter zaspal. Neznane- mu je pa med spanjem ukradel iz žepa remontoir-uro s časniško in oklopno verižico ter okoli 6 kron denarja.

Pasji pogreb. Prad nekaj dnevi se je v Ljubljani pripetil slučaj, ki priča, kako so nekateri ljudje na- vezani na živali. Neki dami je zbolel pes, kojega je ljubila čez vse. In res je bil tudi zelo dobro naučen. Nosil je z njo po ulicah torbico, dežnik in ji tudi prinašal časnike. Zaradi tega se mu je pa tudi dogodilo boljše, kakor marikakemu siromaku. Imel je svojo posteljico iz blazin, bi vsak dan lepo razčeean in umit ter je bil sploh v časti, kakor prvi ljubljene. Tudi v boleznih mu je stregla in poklicala k psu konjača in razne »pasje zdrav- nike«, ki pa v njeno največjo žalost niso mogli ubogega kužeta ozdraviti. Prišla je zadnja ura in tudi kužek se je moral ločiti s tega sveta. Kolikor je nam znano, ga dama ni dejala na mrtvaški oder, pač pa mu dala na- roditi krsto in poklicala konjača, da ga je nesel pokopat. Tudi pri »po- grebu« mu je dama izkazala zadnjo čast. Obekli sta se s služkinjo v črno obleko, vzeli vsaka svoj šopek in šli za »pogrebom«. Ko je konjač odpravil svoje običajne »ceremonije« in odšel, ni bilo joka ne konca ne kraja. Toda kar je mrtvo je mrtvo, in tudi žalu- joča gospa se je morala tužnim srcem posloviti od pasje gomile. Pri odhodu sta s služkinjo zasidile na »gomilo« še vsaka svoj šopek — in pogreb je bil končan.

Ukraden otroški vozi- ček. Predvčerajšnjim je pustila pe- stunja Hilda Garbova prazen otroški voziček pri čuvajnici užitniškega zakupa na Marije Terezije cesti in se šla z otroci sprehajati. Ko je prišla čez nekaj časa nazaj, je bil voziček že nekdo odpeljal. Voziček je vreden 30 kron.

Kolesar podrl. Včeraj je podrl neki hiapec na Rimski cesti s kolesom Ernesta Cigoja, sina c. kr. učitelja na strokovnih šolah in ga neznatno poškodoval.

Izseljevanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ame- riko 5 Kranjcev, iz Amerike se je pa pripeljalo 15 Hrvatov.

Izgubljene reči. Adela Planinčeva, soproga postajenačelnika iz Divače, je izgubila danes po Še- lenburgovih ulicah svetlo rujavo da- narnico, v koji je bilo 15 do 20 K denarja in neka potrdila. — Neža Malavašičeva, posestnica v Podsmreki štev. 18, je izgubila včeraj nekeje v mestu ali na potu od doma do Ljub- ljane veliko rujavo listnico, v koji je bilo do 90 K denarja. Neka go- spodinja je izgubila na Telovo z juž- naga kolodvora v mesto v ruto zavrt rožni venec in denarnico. Rožni venec je bil iz slonokostenih jagod, obrob- ljen s srebrom in z dvema srebrnima svetlinama. V denarnici — temno- rdeči unjati — je bil srebrn goldinar in koledarček s populnim naslovom lastnice. Najdene reči se tedaj naj oddajo lastnici sami, ali pa uprav- ništvu našega lista. — Marija Marovt, posestnica iz Kleč, je izgubila dne 8. t. m. na Vodnikovem trgu črno denarnico z vsebino 10 K. — Fran Wohlmann, nadporočnik 17. pešpolke, je izgubil dne 7. t. m. na vojaškem vezbalšču srebrno tabakiro, vredno 56 kron.

Našel je šolski učenec Fran- ko Kliš, stanujoč na Starem trgu št. 26, dne 7. t. m. srebrno uro z verižico.

Koncert »društvene godbe« se vrši jutri, v soboto, v hotelu pri »Avstrijskem cesarju«. Za- četek ob 8. uri zvečer. V slučaju ne- ugodnega vremena se vrši koncert v nedeljo zvečer.

Tedenski izkaz o zdrav- stvenem stanju mestne občine ljub- ljanske od 29. maja do 4. junija 1904. Število novorojenec 24 (= 32 25 %), mrtvorjenec 1, umrlih 24 (= 32 25 %), med njimi so umrli za skarlatico 1, za jetiko 7, za vnetjem soplnih or- ganov 4, valed mrtvouda 1, za raz- ličnimi boleznimi 11. Med njimi je bilo tujcev 7 (= 29 1 %), iz zavodov 13 (= 54 1 %). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 3, za skarlatico 3, za tifuzom 2, za ušesom 1 oseba.

Hrvaške novice. Brato- mor. V Celini pri Zapršiču je Marko Krajačič na polju s sekro ubil svojega brata Antona zaradi dedščine. Morilec je bil obsojen v šestletno ječo. — Stari bosanski denar najden. Blizu Konjice (Bozna) je našel neki mohamedanski kmet 1084 starih bosanskih srebrnih novcev iz časa Turke in Tome Tomaševića. — Obsojen župnik. Okrajno sodišče v Krku je obsodilo župnika don Pietra Volaricha na globo 70 K, ker je navzočnosti mno- gih kmetov prepeval pesem, v ka- teri je napadal čast žene nekega Balona.

Slovinci v Ameriki. — V Clevelandu je umrl v bolnišnici Anton Somšek iz Gor. Pobrež na Šta- jerskem. — Skala je ubila v rud- niku v Exportu, Pa. Valentina Vavkna iz Rovt pri Logatcu. Ravno isti dan se je hotel poročiti s Franjo Dolenčevu.

*** Najnovejše novice.** — Nova vojaška afeta na Ogr- skem. V Vel. Bečkereku je pri pro- cesiji na Telovo zaigrala godba madjar- sko himno. Nadporočnik 29. polka vitez Dittl je zaukazal takoj svoji stotnji počivati, in ko se je himna doigrala, zapovedal je zopet »pozor!« Madjarski listi nadporočnika strastno napadajo, a nobeden urednik mu noče dati zado- ščenja, dokler ne izjavi, da ni imel namena, demonstrirati proti madjarski himni.

— Mlada samomorilka. 15- letna hčerka historika in arhivarja akademije znanosti v Budapešti, Dezid. Csankija, se je obesila.

— Veliki nenravní škandali so se razkrili v Parizu. Zapleteni so razni aristokratje in bogati lahkoživci. Matere so svoje mladoletne hčere za plačilo prisilile, da so bile za predmet razuzdanim orgijam.

— Perzijski šah pride meseca avgusta v Marijine vare ter so že najeta stanovanja zanj.

— Grofica Montignoso (bivša saška princezinja) je prišla s svojo hčerko na grad Wartegg pri Rorschachu, kjer je bil obiskal njen oče, veliki vojvoda Toskanski.

Književnost.

„Povjest Hrvatske“. — Prejeli smo drugi zvezek jako teme- litne in zanimivo pisane »Povjesti Hrvatske«, ki jo je spisal dr. Ru- dolf Horvat, profesor kr. realne gimnazije v Petrinji. V tem zvezku je opisana kulturna zgodovina Hrvatske pred l. 1102, potem zgo- dovina Hrvatske za vladavine Arpadovi- čev (l. 1102—1301) in Anžuvincev (l. 1301—1386). Pisatelj je koncem vsacega dejanja navedel vire in zgodovinsko literaturo, tičečo se dobe, ki je opisana v dotičnem po- glavju. Kakor znano, namerava dr. Horvat v tem svojem delu popisati vso politično in kulturno preteklost hrvatske domovine do konca l. 1903. Celo delo bo obsegalo šest zvezkov, a bo končano še v tekočem letu. Poedini zvezek velja, naročen pri pisatelju, 1 krono, dočim bo celo delo pozneje v knjigarnah veljalo 8 kron. Kadar bo ta »Povjest Hrvat- ske« končana, priobčimo o njej ob- širnejšo oceno, danes izrekamo le željo, da bi se kmalu dobil zgodovi- nar, ki bi bil sposoben in voljan, spisati enako »Zgodovino Slo- vencev«.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 10. junija. Danes se je sešla avstrijska kvotna de- putacija. Na sejo sta prišla tudi ministrski predsednik Kör- ber in finančni minister Böhm- Bawerk. Seja, katere so se ra- zen barona Dipaulija udeležili vsi člani, je trajala tri ure. Des- nici poslanske zbornice pripada- joči člani so se zedinili zahtevati, naj se avstrijski prispevek zniža, če bi to ne obveljalo, naj se kvota določi samo za eno leto. Ti pre- dlogi pa niso bili sprejeti. Sprejet je bil predlog barona Schwegla, naj se določi avstrijska kvota zopet na 65 6 %, ogrska na 34 4 % in sicer do konca l. 1909. Ta predlog je bil sprejet s 7 proti 6 glasov; proti so glasovali Fied- ler, Fořt, Povše, Kaiser, Zedtwitz in Baumgartner.

Rusko-japonska vojna.

Pariz 10. junija. Veliko sen- zacija vzbuja brzojavka iz Petro- grada, ki jo priobčujejo tukajšnji listi. Brzojavka pravi, da je ad- miral Skrydlov v Port-Arturju in da je to carju brzo- javno sporočil. Kako je prišel Skrydlov v Port-Artur in jeli pri- šel tja sam ali z vladivost- škim brodom, tega listi ne vedo povedati.

London 10. junija. Listi trde, da zunaj Port-Arturja ni bilo te dni nobenega boja med Rusi in med Japonci.

London 10. junija. Japonski vohuni so se vtihotapili v Port Artur in razdeljujejo med kitajsko prebivalstvo pozive, naj pomagajo Japoncem zavzeti Port Artur, za kar dobe bogato plačilo.

London 10. junija. General Stakelberg stoji s svojim od- delkom 12 milj južno od Kaj- pinga v jako trdni poziciji. Fronta te pozicije je eno miljo dolga.

Slabotne, nerazne in malo-
kvrne osebe, bledice, slike in otroke, ki slabo
izgledajo, okrepča železnato vino lekarnarja
Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti.
Zunanja naročila po povzetju. 4

Zahvala.

Preblagorodni gospod Ivan Hribar, ljubljanski župan in posestnik v Cerkljah, je blagovolil darovati odboru za prireditelje vrtno veselico učiteljskega kranjskega okraja, ki se vrši 12. t. m. — ker se veselice ne more udeležiti — prispevek 10 K, za kar se mu najtopleje zahvaljuje

Cerkijansko učiteljsvo.

Cerklje, 7. junija 1904.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 6. junija: Alojzij Kuparčič, delavec sin, 6 mes., Tržaška cesta št. 23, Meningitis basilaris.
Dne 6. junija: Ivan Lipovec, posestnik sin, 24 1/2 leta, Strelske ulice št. 13, Paralysis cordis.
Dne 8. junija: Marija Braraj, tesarjeva vdova, 73 let, Radečkova cesta št. 1, Bronchitis chron.

Dne 8. junija: Josip Kopač, delavec sin, 2 mes., Hradečkova vas št. 34, pljučnica.
— Ivana Korskica, posestnika in vrtnarja žena, 62 let, Na Vrtači št. 1a, srčna hiba.

V hiralnici:

Dne 7. junija: Ana Dolinar, dekla, 59 let, Enteritis.

V deželni bolnici:

Dne 5. junija: Marija Povž, dnarica, 50 let, srčna hiba.

Dne 6. junija: Rudolf Eggenberger, posestnik, 42 let, spridenje jeter.

Dne 5. junija: Fran Hribnik, delavec sin, 5 dni, Eclampsie.

Dne 6. junija: Fran Seršen, mizar, 47 et, Tumor mediastinalis.

Dne 7. junija: Franja Šušteršič, kajzarica, 48 let, Leukemia. — Marjana Celarc, posestnikova žena, 54 let, Sarcomatosis.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 10. junija 1904.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blingo
4 1/2% majeva renta	99.25	99.45
4 1/2% srebrna renta	99.05	99.25
4% avstr. krona renta	99.30	99.50
4% zlata	118.35	118.55
4% ogrska krona	97.20	97.40
4% zlata	117.93	118.15
4% posojilo dežele Kranjske	100.—	100.75
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4 1/2% Zader	100.—	100.75
4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902	100.50	101.50
4% češka dež. banka k. o.	99.75	99.95
4% z. o.	99.75	100.05
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.80	102.—
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	106.50	107.50
4 1/2% zst. pisma Innerst. hr.	101.—	102.—
4 1/2% ogrsko cen. dež. hr.	100.50	100.75
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100.—	100.70
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100.—	101.—
4 1/2% obl. češke ind. banke	99.75	100.—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	98.75
4% prior. dol. žel.	99.50	100.—
3% juž. žel. kup. 1/1 1/2	292.50	294.50
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	100.75	101.75

Srečke.	1884	1893
Srečke od 1. 1884	183.—	193.—
" " 1880/1	181.—	184.30
" " 1884	256.—	260.—
" tiske	160.60	162.60
" zem. kred. I. emisije	296.—	306.—
" " II.	291.—	298.10
" ogr. hip. banke	269.—	274.—
" srbske a frs. 100—	90.—	94.—
" turške	128.25	129.25
Basilika srečke	21.—	21.90
Kreditne	465.—	474.—
Inomoške	80.—	84.60
Krakovske	78.—	82.—
Ljubljanske	67.—	70.—
Avst. rud. križa	53.—	55.60
Ogr.	29.—	30.—
Rudolfove	67.—	72.—
Salcburške	75.—	79.60
Dunajske kom.	5.2.—	522.—

Deince.	77.50	78.50
Južne železnice	633.75	634.75
Državne železnice	1620.—	1629.—
Avstr.-ogrsko bančne delnice	638.50	639.50
Avstr. kreditne banke	743.50	745.—
Ogrske	249.50	250.50
Živnostenske	608.—	610.—
Premogokop v Mostu (Brux)	410.25	411.25
Alpske montan	1995.—	2000.—
Praske žel. indr. dr.	484.—	486.—
Rima-Murányi	305.—	308.—
Trbovljske prem. družbe	476.—	480.—
Avstr. orožne tovr. družbe	154.—	156.—

Valute.	11.33	11.38
C. kr. cekin	19.05	19.08
20 franki	23.48	23.56
20 marke	23.92	24.—
Sovereigns	117.35	117.55
Marke	95.10	95.30
Laški bankovci	252.87	253.87
Rublji	4.84	4.85
Dolarji		

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 10. junija 1904.

Termin.

Pšenica za oktober	50	50	9.14
Rž " oktober 1904	50	50	6.83
Koruza " julij 1904	50	50	5.29
" " avgust	50	50	5.42
" " maj 1905	50	50	5.56
Oves " oktober	50	50	5.93

Efektiv.

neizpremenjeno.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 506.3. Srednji srčni tlak 786.0 mm

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
9. 9. zv.	731.8	18.9	sr. svzhod	oblačno	
10. 7. zv.	733.4	16.5	sl. jvzhod	oblačno	
" 2. pop.	73.4	17.6	sl. svzhod	oblačno	

Srednja večerajša temperatura: 18.9°, normalna: 17.0°. Maksimalna v 24 urah: 25.0 mm.

Sprejmejo se
pod jako ugodnimi pogoji
solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravnistiwo „Slov. Naroda“.

1000 kron
ako je golj ufijs
Brezkurno rodbinsko
srečo jamči knjiga o pre-
obilnem blagoslovu otrok.
Z več tisoč zahvalnicami
pošilja diskretno za 90 h
v avstr. znamka gospa
A. Kaupa, Berlin
S. W. 220 Linden-
strasse 50

Na novo je izšel: „Mali konduktar“

obsegajoč
vse železniške in poštne zveze
južnih pokrajin
v mal. 8°, 84 strani za 30 vin., po
pošti 35 vin. priporoča

Jernej Bahovec
trgovina papirja v Ljubljani.

1585—4

Ces. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Žaved is vrnega reda.

vejen od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj v Amstetten. — Ob 5. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Karlovo mesto, Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne obojni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3. uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razreda), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne obojni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m jutraj obojni vlak v Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak v Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Hebr, Marijine vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregec, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak v Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer v Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer obojni vlak v Dunaja, Lipskega, Prago, Franzensfeste, Karlovih varov, Hebr, Plzna, Budejovice, Linc, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči obojni vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči obojni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 56 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zveč. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Važno za gostilničarje!

2 koncertna
avtomatska polifona

odda 1636—1
pod tvorniško ceno

IVAN JAX in SIN
v Ljubljani, Dunajska cesta 17.

Spretna
gospodična - prodajalka

ki govori perfektno slovensko in nemško in se razume na ženska ročna dela, dobi dobro mesto.

Ponudbe pod R. K. poste restante, Ljubljana.

1634—1

Spretni provizijski
prodajalci

ki obiskujejo privatne odjemalce in so zmožni slovenskega in nemškega jezika, dobe dobro mesto.

Ponudbe pod R. K. poste restante Ljubljana, glavna pošta.

1633—1

Samo 6 dni iz
Havra v New-York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki „Francoske prekomorske družbe“.

Edina najkrajša črta
čez Bazel

Pariz in Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje edinoj 236—11

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ed. Šmarda
v Ljubljani, Dunajska cesta 6
blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Žaved is vrnega reda.

vejen od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj v Amstetten. — Ob 5. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Karlovo mesto, Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne obojni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3. uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razreda), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne obojni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m jutraj obojni vlak v Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak v Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Hebr, Marijine vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregec, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak v Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer v Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer obojni vlak v Dunaja, Lipskega, Prago, Franzensfeste, Karlovih varov, Hebr, Plzna, Budejovice, Linc, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči obojni vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči obojni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 56 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zveč. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Kufeke

Od tisočev
zdravnikov
priporočena

Najboljša
hrana

zdrave in na želodcu bolne

otroke.

Jzborna se je obnesla pri bluvanju, črevesnem kataru, driski, zaprtji i. t. d.

Otroci vspevajo izvrstno pri tem in ne trpé prav nič na neprebavljivosti.

Dobi se v lekarnah in drogerijah

Tovarna **R. Kufeke**
BERGEDORF-
HAMBURG IN DUNAJ, I.

Prodasta se 1635 1
2 fotografirna aparata

format 6x9 cm in 13x18 cm.
Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Prodajalna

z mešanim blagom, na željo tudi gostilna na jako živahnem in dobro obiskanem kraju, se da zaradi družinskih razmer v najem. Trgovina je založena samo s kurantnim, dobro odjemajočim blagom. Izurjeni trgovci imajo prednost. Vprašanja ali najboljše ustmene pogovore sprejema lastnik

Vinko Černe
Gorje pri Bledu.

1638—1

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg.

Fotoplastična razstava I. vrste.

V soboto, 11. junija 1904: nepreklicno zadnji dan razstave velezanimivi prizori:

Ljubljana v letu 1895

nekaj dni po potresu.

Od nedelje, 12. junija 1904 do sobote, 18. junija 1904:

Tretje potovanje ob lepem Renu.

Serijs 40 vin. Otroci 20 vin. 6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem ravnateljstvo.

1647

Nestrupene barve za pleskanje.

Varstvo proti zastrupljenju s svincom.

„Lithopone“

je edino nadomestilo za strupene, škodljive svinčene barve; delavce varuje nesrečnih svinčnih bolezni, delodajalcu pa ohranja vesele in zdrave delavce. Pleska se z njim lepo in stanovito, kakor z vsako svinčno barvo. „Lithopone“ je cenejši kakor vse druge barve za pleskanje in je naprodaj v vsaki poljubni barvi.

Specialiteti: **sivo (Brückengrau)** smleto kar za pleskanje.
rdeče (Maschinenrot)

Barve za železniško industrijo.

V. znamka Dobiva se v vseh trgovinah z barvami v monarhiji. V. znamka
Zahtevajte izključno le sodce z vpisano varstveno znamko in pečatom firme.

Lithopone- in kem. tov.: Kasern pri Salcburgu.

Pisarna: Dunaj, I., Wallnerstrasse št. 11.

Kufeke

Od tisočev
zdravnikov
priporočena

Najboljša
hrana

zdrave in na želodcu bolne

otroke.

Jzborna se je obnesla pri bluvanju, črevesnem kataru, driski, zaprtji i. t. d.

Otroci vspevajo izvrstno pri tem in ne trpé prav nič na neprebavljivosti.

Dobi se v lekarnah in drogerijah

Tovarna **R. Kufeke**
BERGEDORF-
HAMBURG IN DUNAJ, I.

Železniški uradniki ljubljanske skupine
prirede 1630

v soboto, dne 11. rožnika

na restavracijskem v